

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Velecenjenim p. n. volilcem volilne skupine: Lož, Postojina in Vrhnika!

Dne 9. novembra t. l. voliti Vam bode poslanca v deželni zbor namesto odstopivšega gospoda Josipa Gorupa. Gotovo si želite za novega poslanca moža, kateri bode, kakor prejšnji Vaš velezaslužni poslanec, razumno zastopal Vaše in deželne koristi in v političnem oziru vedel se kot značajan in odločen narodni Slovenec. Tega si želi tudi narodnonapredna stranka in „Slovensko društvo“ se je v ta namen zavzelo za moža iz Vaše srede, kateri ima um i dobro voljo, kateri je nezavisen in značajan, da bode on, v najboljši dobi moških let, lahko vesten zagovornik Vaš in narodov v deželnem zboru. Ta mož je gospod

Josip Lenarčič,

posestnik in trgovec na Vrhniki.

Slavni občinski odbor Vrhniki je naprosil gospoda Lenarčiča, naj se dá voliti, iz Loža in Postojine pa so prišli „Slov. društvu“ mnogi glasovi, da si uprav gospoda Lenarčiča želé svojim poslancem. Odbor „Slov. društva“, ki sam pozna in ceni gospoda Lenarčiča, rad ustreza obči želji, da ga proglašá sedaj kandidatom za prihodnjo deželno-zborsko volitev.

Velecenjeni volilci! Pridite dne 9. novembra t. l. vsi na volišče in ne oddajte za nikogar drugega svojih glasov, kakor lé za gospoda Josipa Lenarčiča. Naše priporočilo Vam bodi odločívno, ker izvira iz poštenega rodoljubja in prave yneme za narodni napredek. Držite se naše zastave, složni bodimo!

V Ljubljani dne 26. oktobra 1891.

Odbor „Slovenskega društva“.

Slovenski državni poslanci.

Naši poslanci v Dunajski zbornici molčijo, mi pa ne smemo več. Javno mnenje, zlasti pa slovenska inteligencija že davno obsoja naš list zaradi tega, ker se še ni oglasil zoper stališče, katero zavzemajo naši zastopniki v državnem zboru. Hočemo se v kratkem opravičiti. Mi znamo in res je, da je jako važno, če so javna narodna glasila porazumljena s politiko legalnih narodnih zastopnikov, če to politiko odobrujejo ali se jej vsaj upirajo ne. Vladni organi so potem bolj vezani, ko čutijo takšno soglasje v narodni politiki. To je nam nasproti že večkrat poudarjal jeden ali drugi poslanec, ki je celo zahteval, naj se mi ogrevamo tudi za tisto postopanje, za katero je že nekaj let sem odločena slovenska državnozborna delegacija. Naš list seveda te želje ni mogel izpolniti. Mi smo v vedni dotiki z našim narodom, mi v njem živimo in z njim prenašamo vsakdanje politično življenje njegovo. Mi zatorej dobro vemo in čutimo, kakšne krivice trpi naš rod, vemo tudi, da se s smotrom njegove politike nikakor ne ujema ravnanje naših poslancev, ki je že več let golo nehanje, golo prikrivanje naših krivic in naših pritožeb. Naša dolžnost je torej že bila, da bi morali z ostro kritiko nastopiti zoper delovanje ali prav za prav nedelovanje našega državnega zastopa. Javno mnenje zlasti naše inteligencije je glede na našo delegacijo tudi sicer postalo tako ledeno, da bi se bili mi naravnost smehili, če bi hoteli le z jedno besedo ogrevati je za našo politiko na Dunaji, ampak služili bi mu bili

le takrat, ako bi se bili postavili naravnost v opozicijo zoper naše tihe zagovornike pred minister-skimi sedeži. Tega pa, kakor rečeno, nismo storili, in sicer iz tega jedinega razloga ne, ker smo hoteli prizanašati slogi, dokler je to količkaj mogoče bilo.

Molčali smo (da se dotaknemo le načelnega koraka naših poslancev v najnovejšem času), ko je naša sedanja delegacija začetkom novega državnega zbora „pure et simple“ stopila v „klub konservativcev“. Takrat je moralo srce krvaveti vsakemu zares slovenskemu politiku. Tu smo videli, da so poslanci našega naroda zapustili narodno-slovensko stališče, ko so stopili v klub, kateremu so temelj klerikalno-konservativne težnje. Novi državni zbor je dobil narodne, samostojne stranke, stranko Nemcev in Ultra-Nemcev, stranko Poljakov, stranko Mladočehov in Staročehov, stranko Malorusov, stranko Italijanov. Stranke slovenske, kluba slovensko-hrvatskega — ni bilo! Uprašali smo se: Če so se zjediniili zastopniki drugih narodov v svoj narodni klub, če so ti znali varovati svojo narodno samostojnost, zakaj niso istega storili naši slovenski zastopniki? Po pravici smo sodili: naš slovenski narod je kot narod najbolj zatiran, ergo bi se morala uprav njegova obramba vršiti pred vsem na narodni podlagi, iz samostalnega narodnega kluba! Nenaravni ta položaj pa smo občutili še hujše iz drugih razlogov. Slovenski poslanci so, ustopivši v Hohenwartov klub, kar prodali svojo samostojnost, kajti zvezali so se s konservativci, kateri jih lahko majorizirajo, kadar jim drago. Zopet smo se morali uprašati: čemu to? Ako naši zastopniki res mislijo, da bodo Slovenci vzveličani samo v prijaznih odnosajih z nemškimi konservativci, zakaj niso posnemali drugih skupin, zakaj niso, kakor te, osnovali svojega kluba, kateri ima s somišljeniki vezati se samo od slučaja do slučaja, kadar je namreč to primerno slovenskemu stališču? Toda šli so, žalibože, v Hohenwartov jarem in to je mislečemu slovenskemu politiku usekalo novo rano. Postali so tako naši zastopniki člani velike Hohenwartove stranke, katera se je s Plenerjevo in poljsko stranko vred vladi zavezala, da se bode sama izgibala vsaki diskusiji narodno-političnih uprašanj v državnem zboru, da pa hoče tudi zaničljivo prezirati zastopnike češkega naroda, o katerih je bilo pričakovati, da se bodo z vsem rodoljubnim naporom borili za svoja in ostalih slovanskih narodov prava kakor doslej na ustavno določenih državnozbornskih tleh. Kaj naj si je torej mislil slovenski narod, videč, da se njegovi izvoljeni poslanci umikajo priliki, potegati se za ustavno rešitev njegovih vitalnih uprašanj, videč, da se mu bratijo z največjo njegovo sovražnico, to je Plenerjevo nemško-liberalno stranko, videč, da so slovenski poslanci zavezniki tiste stranke, katera bi rajši danes nego jutri v žlici vode utopila češki narod, voditelja avstrijskih slovanskih narodov in najboljšega političnega zaščitnika nam Slovincem?! Zares, kesati se moramo, da smo slogi na ljubo in pregovorjeni od tedanje vkupne adrese slovenskih poslancev do narodnih listov, molčali, da nismo ožigosali ustopa naših poslancev v „klub konservativcev“, kakor so zaslužili! Molčali smo tudi vzlic temu, da še dosedaj naši poslanci neso podali interpelacije zaradi ljudskih šol za koroške Slovence, molčali, če tudi neso še interpelovali, iz katerih uzrokov se je v stran potiskal Slovenec v Celji za prihoda cesarjevega, molčali smo tudi še o drugih rečeh

Sedaj pa molčati več ne moremo, ne smemo — na sramoto, katero je nam Slovincem naša de-

legacija v 24 urah dvakrat naredila v državnem zboru!

Finančni minister predložil je zbornici državni proračun in dne 22. t. m. imela se je pričeti proračunska debata. Mi Slovenci smo vedno radi pričakovali proračunskih debat. Tu je jedenkrat prilika, da se v našem imeni pove, kakšen revež je naš narod pod vladajočim sistemom. Taborov ne smemo imeti, da bi javno potožili svoje nadloge, časopise nam pridno konfiskujejo, če priobčujemo slučaje, v katerih se naši narodnosti krivica godi, in celo še, če take krivice kritikujemo. Doma so nam torej skoro usta zatisnena. Tam v Dunajski zbornici, tam smejo naši poslanci od srca govoriti, pritoževati se vladi, naši časopisi pa imajo pravico, da vse te govore od besede do besede priobčujejo in tako se vsaj širom slovenske domovine zve, kako se našemu življu tu in tam godi, a mi potem zuamo, kako si vzajemno svetovati in pomagati. Prosta beseda narodova po poslancih v državnem zboru in ž njo združena kontrola uprave: to je najlepša in skoro bi dejali, jedino trdna ustavna pravica. Kdo bi se jej odrekel, kdor hoče še politično in svobodno živeti ter napredovati? Najmanj more to izmej vseh naš narod v današnjih hudih časih. A glejte, tri velike vladne stranke v zbornici zjediniijo se v sklepu, da se proračunska debata okrajša, in zavežejo se, da nihče izmej njih članov govoril ne bode k kritiki obče uprave. In mej temi so tudi — slovenski poslanci, čast in hvala temu, da so člani jednega velikega t. j. Hohenwartovega kluba. Mi uprašamo sleharnega slovenskega rodoljuba; ali mora res to biti v programu našega naroda, da naši poslanci popuste od pravice, svobodno govoriti v parlamentu, da ne porabijo najlepše prilike, katera se jim nudi, da razglase tako vladi, tako vsemu svetu naše utemeljene pritožbe? Dotični popustni sklep zgodil se je na ljubo nemško-liberalni stranki in pa vladi. Uprašamo torej: ali smo res tako dalje prišli s svojimi zastopniki, da bodo le tedaj govorili za nas, kadar je to ljubo gospodu Plenerju in grofu Taaffeju? Položaj, v kateri so s takim sklepom zabredli naši poslanci, pa se pokaže zlasti sramoten, ako pomislimo, da je sklep le manöver zoper zastopnike češkega naroda, katere je bilo tako na cedilu pustiti, češ, naj govore sami, naj se pokaže, da so le oni nezadovoljni s sedanjo vladno politiko, ostali narodi pa ne. Pač moramo slovesno protestirati zoper to, da bi naši poslanci kazali, kakor bi naš narod bil zadovoljen s svojim žalostnim položajem, protestirati zlasti pri tej priliki, ko se je na naš račun postavil videz, kakor da se naša politika loči od politike češkega naroda! Mi nikakor ne vsprememo razmerja, kakeršno kažejo naši poslanci mej slovenskim in češkim narodom, in toliko rečemo, da jih v tem pogledu ne smatramo za naše zastopnike. V zadnji številki našega lista poročamo, kako se je razvil dan generalne debate o proračunu. Govorili so le trije češki poslanci in s trdo kritiko obče uprave izpolnili so svojo dolžnost kot vestni zastopniki svojih volilcev. Kar so govorili, bilo je slovansko in torej tudi slovensko. Da bi jim bili naši poslanci pritrjevali, tega nikjer ne čitamo. Pač pa poročajo nam protivni listi porogljivo, da so imeli češki govorniki le češki avditorij, — „kartelisti“, mej katerimi so tudi naši poslanci, potikali so se ostentativno po hodnikih zbornice. In vendar je bil tudi govor o slovenskih razmerah! Mladočeški poslanec dr. Dyk se jih je usmili, kakor smo zadnjič poročali. Mi mislimo, da popustnosti naših poslancev, ki se izogibajo Mladočehom, ni

bilo moči hujše kaznovati, kakor je to storil dr. Dyk s tem, da se je pa on — slava mu! — potegnil za nas, ko so mu „naši“ hrbet kazali. Ta lepa osвета zadostuje tudi nam!

Pripetila pa se je še druga koj v prihodnji seji. Voditelj Malorusov in načelnik maloruskega kluba („nota bene“, ti imajo, kakor jih je malo, svoj klub), gospod Romanczuk, predlagal je, naj se število članov v odseku za volilno reformo pomnoži na 36, in sicer zagadelj, da bodo v tem odseku, ker je posebno važen, zastopane vse zbornične stranke, zlasti da bodo zastopani tudi Malorusi, katerih sedaj ni nihče v njem. Malo tako pravičnih predlogov, kakor ta! Nikomur se ne godi krivica, če ima ta važni odsek več članov, a več nego pravično je, da imajo vsaj Malorusi, katerih je nad 3 milijone, pri posvetovanju za volilno reformo tudi svojega zastopnika in zagovornika. Mi Slovenci bomo se ves čas za pravico in v jedno mer zahtevamo od drugih, naj so pravični. Načel pravice se moramo sami držati, da se smemo ná nja sklicevati. Če pravice ne bo, gorje nam, ki smo tolikokrat v manjšini! Mislil bi torej človek, da bodo naši poslanci, če so količkaj sinovi svojega naroda, kakor jeden mož glasovali za Romanczukov predlog, zlasti še, ker tu gre za pravico, katera naj bi se zgodila bratovskemu, v jednaki nam usodi živčemu maloruskemu narodu. Kaj šel! Sram nas je zabeležiti, da je pač celo nemško nacionálna stranka zagovarjala predlog, da so pač nemški antisemitje glasovali za pravični predlog, — da so pa naši zastopniki odtegnili se glasovanju: in predlog je za 13 glasov — padel! Kako naj označimo primerno tako početje slovenskih zastopnikov? Menda je najbolje, ako pripomnimo, da se celo „Neue freie Presse“ — sramuje, ker je nemško-liberalna stranka bila, v tovarišiji s slovenskimi zastopniki, proti temu predlogu. In še to dostavljamo, da mi nikakor ne vsprejememo sramote na tem izdajstvu pravice in brata, ampak nosijo naj jo naši poslanci le sami!

Poslanec Klun, ta desna roka Hohenwartova, ki našemu občinstvu le naprej v svojem listu meče prah v oči, pride nam z zagovorom, da se slovenski poslanci ne morejo drugače vesti, ker jih vežejo klubovi sklepi. Nu, da! Ali se pa mari klubovi sklepi delajo brez slovenskih poslancev? Če se udeležujejo klubovih sej, če glasujejo za sklepe, niso li tudi odgovorni zaunje? Če pa se branijo takih sklepov (kar pa se kratko in malo ne zgodi) in se jim morajo vender podvreči, zakaj potem vstrajajo v takem klubu? Kaj je več: dolžnost narodnega zastopnika ali pa Hohenwartov klub? To klubovstvo, s katerim se identifikujejo naši poslanci, to je tista kriva pot, katera nam od prave parlamentarne borbe odstranjuje še tisto malo možnih, katere imamo na Dunaji. Ne samo, da zaradi tega v državnem zboru slovenstvo kar nič izraženo ni, ampak je vkupe zgneten z nemškim konservatizmom, ne samo, da brez samostojnosti nič pozitivnega ne počne, — sedaj je postalo v tej zvezi celo negativno, ker se od poveduje prepotrebni nam svobodni govora, ker zatajuje brata in pravičnost! Ali je res to slovanstvo našega naroda? Ne, tisočkrat ne! To moramo povedati vsemu svetu, da nas ne sodi iz obsoja po naših zastopnikih, to povemo končno tistim našim poslancem, katere še štejemo za značajne, da se prej ko moči otresejo jarma, v katerem tako slabo zastopajo čast in nujne potrebe slovenskega naroda!

Državni zbor.

Na Dunaji 24. oktobra.

Usodepolni kartel je zopet pri včerajšnji seji pokazal težko in Slovanom škodljivo svojo veljavo. Zastopniki slovanskega rodu, ki šteje nad 3 milijone, prosili so glasu v odseku za volilno reformo — a niso ga dobili. Znani zloglasni ključ uničil jim je nadejo, da izrečejo v imenu velikega svojega rodu misel o tem preustroju. A ne samo oni, tudi hrvaški, nad pol milijona broječi odrastek naroda, nima zastopnika v toli važnem odseku.

Takoj po začetku osme seje stavil je dr. Romanczuk predlog nujnosti, da se pomnoži odsek za volilno reformo od 24 na 36 članov.

V svojem govoru utemeljeval je predlog z ozirom na nejednakomerno zastopstvo v tem odseku, kjer bi se pač morala slišati načela in mnenja vseh rodov. Da je zastopstvo zelo neprimerno sestavljeno, kaže že to, da zastopata 200.000 Rumunov 2 člana, 3.100.000 Malorusov in 600.000 Hrvatov in Srbov

pa ne jeden. Radi tega prosi, da se vsprejme njegov predlog.

Poslanec Bareuther izjavi imenom nemških nacionálcev, da bodo ti glasovali za predlog.

Poslanec Herold pravi, da bi morali v odsekih biti zastopani vsi narodi. Govornik izjavi, da bodo glasovali Mladočehi za predlog, akopram jim ne koristi nič, kajti pravična (!) razdelitev ključa zagotovila jim je v 24članskem odseku isti zastop, kot v odseku 36 mož. Ta razdelitev se sicer ne ujema s spoštovanjem, ki gre tolikemu narodu, kakor je češki, a v tem slučaju je Mladočehom le na pravilnem zastopstvu Malorusov.

Plener naznani, da se Nemci drže ključa in da bodo glasovali proti stavljenemu predlogu, poslanec Kajzl pa izjavi, da je beseda Plerjeva popolnem ničeva, kajti večkrat so se že pomnožili odseki. Sedaj seveda, ko bi imelo pomnoženje koristiti Slovanom — se mora strogo držati ključa (!).

Plener odgovarja, da se brez sklepa o kartelu ne sme nič premeniti, na kar Kajzl v imenu stranke mladočeske izjavi, da je zadovoljna, če kak član nemške stranke prepusti Malorusom svoj mandat.

Tilšer zahteva osebno glasovanje. Za predlog Romanczukov glasuje 75, proti 88 poslancev.

Za pomnoženje glasovali so Mladočehi, Malorusi, protisemiti in nemški nacionálci, proti nemški liberalci, konservativci in Poljaki. Slovenci niso glasovali.

Na to se je začela specialna debata o državnem proračunu. Poročal je Moravan Meznik, proti predlaganemu proračunu so govorili Brzorád, Schlesinger in grof Koumic, za Fuss.

Poslanec Brzorád navaja, da zbornica naša ni sestavljena na podlagi slovanske faktične večine, pač pa narobe in da je poslovanje jako samovoljno. Od prvosednika je odvisno vsprejetje predlogov, nikak predlog se ne sme naravnost staviti, če se hoče, da se vsprejme. Vse se mora v klubih prej obravnavati. O večini prošnji se niti ne obravnava in one, o katerih se obravnava, polože se v arhiv. Resolucije, katere zbornica sklene, ne vežejo vlade nikakor; vse moleduje za vladno milost, nikak nasvet, nikaka postava se ne izvede; nemški jezik jedini ima veljavo.

Posl. Fuss priznava opravičenost nekaterih pritožb in želi dopolnitev poslovnika.

Grof Taaffé pravi, da bode vlada rada odgovarjala v zbornici eventualnim uprašanjem. Strinja se z nasvetom premeniti poslovnik in to v zmislu, da se voli parlamentarna komisija, ki v zadevah prošnji naravnost z vlado obče.

Posl. Schlesinger toži imenom protisemitov, da nimajo dovoljnega zastopa v odsekih, kajti kartel deli vse po svoje in nemška liberalna stranka ima vedno večino. Kar skleneta kartel in predsedstvo, se izvrši brez vsakega sklepa zborničnega.

Posl. Vašaty izjavlja, da je z izločenjem češkega jezika iz zbornice izločen tudi češki narod. V tem slučaju pa je nepotreben osrednji parlament in zato bodo Čehi, ako se bode tako nadaljevalo, zapustili zbornico. Upraša vlado, kaj namerja storiti glede izgrediv v Libercah.

Poročevalec Meznik priporoča vsprejetje 1. in 2. točke proračuna, čemur zbornica ustreže ter začne debato o 3. in 4. točki.

Posl. Vašaty govorec k 3. točki, spomni vlado na dano obljubo, imenovati Čehom ministra „krajana“. Imenovan je sicer in delal je v pravosodnem ministerstvu a Čehom na škodo, kot ministerkranjan pa ni delal nikdar in bolje bi bilo, da se odloči plača njegova v podporo češkim srednjim šolam. Vlada nikdar ne izpolni svojih obljub.

Posl. Promber zahteva poboljšanja plač uradniških v XI. in X. dijetnem razredu vsaj za 100 gld. na leto, in ustavitev nekaterih mestnih okr. sodnikov višji dijetni razred. Poleg tega zahteva poboljšanja adjut konceptuim uradnikom.

Minister Steimbach odgovori, da je principijelno s tem zadovoljen in da se je kot uradnik v pravosodnem ministerstvu sam že s tem pečal.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. oktobra.

Malorusi in slovenski poslanci.

Z ozirom na volilno reformo za kmetске občine, ki se sedaj razpravlja v dotičnem odseku, predlagal je maloruski poslanec Romanczuk, naj se

dovoli tudi maloruskim poslancem nekoliko mandátov v tem odseku in zato naj se pomnoži število tega odseka članov od 24 na 36. Ta predlog vzbudil je precej hudo debato, katere so se tudi jedini res slovanski zastopniki, vrli Mladočehi udeležili. Toda Plener je temu predlogu ugovarjal in sicer Poljakom na ljubav in zato ga je zbornica odklonila. Slovanski poslanci, o katerih ne moremo reči, kar smo rekli o Mladočehih, niso glasovali in s tem pomogli, da je obveljala Plenerjeva. To je posledica klubove discipline. Živio Hohenwartov klub in poslušni njega člani! Čudno pa je, da so dalmatinski Hrvatje, ki so vendar tudi člani nesrečnega Hohenwartovega kluba, glasovali deloma za, deloma proti opravičenemu predlogu. Za Romanczukov predlog glasovalo je vsega vkupe 75 poslancev (meji njimi dalmatinski Hrvatje Borčić, Bulat, Masovčić in Perić) proti predlogu glasovalo je 88 poslancev (meji njimi dalmatinski Hrvat Klaić (!)). Da se torej slovanski poslanci niso zdržali glasovanja, zmagala bi bila pravično in pošteno zahtevanje Malorusov; ali naši poslanci katerih se ne upa nobeden pred svoje volilce, pokazali so zopet jedenkrat, da se brigajo za vse na svetu, če tudi o čem nič ne razumejo, samo za pravično slovansko terjatev se ne menijo! In zdaj pa naj še kdo reče, da to niso „vrli“ poslanci!

Iz madjarske zbornice.

Ministerski predsednik grof Szapary odgovoril je v zadnji seji madjarske zbornice na interpelacijo Ugrona in Horanskkega v zadevi stotnika Uzelca, ki je že toliko nepotrebnega hrupa prouzročila, in na interpelacijo nekaterih poslancev zaradi venca, ki so ga položili častniki Jellačićevega polka na rakev nepozabnega bana hrvatskega v Novem dvoru. Gledé stotnika Uzelca rekel je grof Szapary: Ako je govoril Uzelac svoje inkriminovane besede „mej to sodrgo treba je streljati, prej ne bode miru“ javno, bile so neumestne, ker jim ni odrekati nekega provokatoričnega značaja; ako jih je pa govoril v privatnem krogu, nimajo nobene važnosti. Vojni minister je na podlagi preiskave in izpovedi stotnika Uzelca dal temu službenim potom na znanje, da je bilo to govorjenje neumestno. — Gledé vojaške godbe, ki je svirala na balkonu hrvatske čitaonice, rekel je grof Szapary, da je vojni minister izrekel polkovnemu poveljništvu zaradi tega grajo. Gledé venca, ki so ga častniki Jellačićevega polka položili na rakev nekdanjega bana hrvatskega, odgovoril je grof Szapary jako previdno in samo rekel, da z ozirom na dogodbe, ki so se vršile malo prej na Reki, bi bilo previdneje in taktneje bilo, da častniki polka Jellačićevega te manifestacije niso storili. — Razen tega govoril je ministerski predsednik tudi o državnopravnem razmerju mej Ogersko in Reko in storil klasično izpoved, da sedaj ni ugoden čas zato, da bi se provizorij izpremenil. — Opozicija ni bila z odgovorom ministerskega predsednika prav nič zadovoljna in pobijala ga je strastno. Po hudi debati vzela je končno zbornica odgovor ministrov na znanje. — Liberalna stranka ni pričakovala, da bode grof Szapary odgovoril tako žalostno, slutila je pa, da to ne bode odgovor, ki bi mogel zadostiti vladni stranki, še menj pa opoziciji, kajti grof Szapary ni v liberalnem klubu o vsebini svojega odgovora črhnil ni besedice, vzlic temu, da je navada, da vsak minister že prej v klubu ekicira odgovor, ki ga bode dal na kako interpelacijo.

Szilagy & Horanskky.

Pravosodni minister ogerski, Desider Szilagy odgovarjal je predvčerajšnjim na neko interpelacijo poslanca Horanskkega in dokazoval, da je Horanskky vedoma neresnico govoril, ko je stavil svojo interpelacijo. Horanskky pozval je valed tega ministra Szilagyja na dvoboj. Ako vsprejme minister dvoboj, moral bi najprej uložiti svojo ostavko — to je uzrok, da se v Budimpešti za izid te afere zelo zanimajo, tembolj, ker je to na Ogorskem prvi slučaj, da je kdo aktivnega ministra pozval na dvoboj.

Vnanje države.

Nova liga miru.

Pariški „Figaro“ javlja iz Kodanja, da se je ondu za časa navzočnosti ruskega carja osnovala nova liga miru, kateri so člani Rusija, Grška, Srbija, Črna gora, Švedska, Danska in Francija. V svrhu, da bi tej ligi pristopila tudi Španska, potoval bode veliki knez Vladimir v kratkem v Madrid, a tudi minister Giers posvetoval se je bil v Milanu in v Monzi o tem projektu z Rudinijem in kraljem italijanskem. — Svaha tej ligi je baje ohraniti mir in pereča ter nevarna mejnarodna uprašanja reševati mirnim putem, da bi bilo potem sčasoma mogoče olajšati težka vojaška bremena, ki tarejo vse narode do skrajnosti.

Rumunski kralj.

Ker že ruski car nikakor neče priti v Berolin, tolažijo se dobri Nemci z rumunskim kraljem Karolom, ki je zdaj iz Monze prišel v Berolin. Nemški listi naglašajo s posebnim zadoščenjem politični pomen tega obiska in trde, da se bodo zdaj končno dognali vsi pogoji za pristop Rumunije k trojni zvezi. No, v tem oziru, mislimo, da se bodo Nemci korenito zmotili, kajti kralj Karol še ni narod rumunski, in veljava kralja rumunskega je blizu tolika, kakor kraljice angleške, to je nič. In tako je prav!

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) O včerajnji predstavi moremo se v celoti izraziti prav povoljno. Francoska „komedija“ „Trije klobuki“, ki se je na našem odru igrala l. 1874., potem pa ne več, spada v ono vrsto finih francoskih iger, ki zahtevajo jako spretnih igralcev, da proderejo. Naše občinstvo in tudi naše igralno osebje navajeni so bolj na težjo duševno hrano nemško, zato je nas tembolj vesel, če moremo konstatovati napredek tudi v tem, do se taka fineja francoska dela v nas morejo predstavljati tako, kakor je to bilo videti včeraj. Seveda govorimo tu le relativno z ozirom na naše razmere, kajti strogi kritik lahko bi opazil marsikaj, posebej glede točnosti vensemblu, ki je v taci igravi poglavitna stvar in ki se da doseči le po prav marljivem memoriranju vseh ulog in po mnogih skupnih skušnjah. Nekateri dialogi n. pr. bili sovčeraj malo preveč zategnjeni, ker se je kak igralec boril preveč s spominom, sicer pa smo bili kakor že rečeno prav zadovoljni. V prvi vrsti sta se odlikovala g. Borštnik in g. Sršen, katerima se je pridružil še g. Verovšek. Vsi trije izvedli so precej velike svoje vloge prav dobro. Gosp. Borštnik žel je veliko ploska za kuplete jedna strofa pa bi bila prav lahko izostala, ker se nam ni zdela umestna. Gospa Danilova in gospodičina Slavčeva bili sta v svojih ulogah prav mični, kakor vedno. Gg. Danilo in Lovšin zadovoljila sta, dosegla bi bila pa še bolji uspeh, da sta se potrudila malo bolj z učenjem. Gospodičina Polakova v mali ulogi bišine bila je prav prijetna prikazen. Gledišče bilo je prav dobro obiskano in se je občinstvo pokazalo jako zadovoljno. Intendanca pokazala je prav srečno roko, ko je posegla po tej že skoro pozabljeni igri slovenskega repertoira. — i.

— (O prvem občnem zboru „Konservativnega društva“) ki je bil včeraj, došla nam je daljša notica, katero pa moramo odložiti zaradi pomanjkanja prostora na jutri.

— (Nove orglje v nunski samostanski cerkvi) lepo delo domačega umetnika gosp. Goršiča, katero se pridružuje mnogim drugim izbornim delom njegovim, blagoslovil je včeraj preč. gosp. knezoškof. Slavnostni govor imel je pater Hugolin.

— („Zveza slovenskih posojilnic“) imela bode letošnji redni občni zbor dne 19. novembra t. l. (četrtek) ob 10. uri predpoldne v dvorani Celjske čitalnice (Hotel Straus). Dnevni red: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo nadzornika. 3. Pogovor o skupni denarni zadrugi. 4. Razni nasveti. 5. Volitev novega odbora.

— (Javni izpit.) Po naznanilu vodstva deželne kranjske, vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu pri Radolfovem, bode dne 31. t. m. ob 9. uri zjutraj javni izpit, katerega se sme vsak udeležiti.

— (Službe okrajnih zdravnikov.) Na Kranjskem so naslednje službe okrajnih zdravnikov razpisane: v Senožcah, Kočevski Reki, Železnikih, Šmarji pri Ljubljani, Ložu, Bohinjski Bistrici, vsaka z letno plačo 800 gld.; nadalje v Trebnjem in Vipavi s plačo 700 gld. ter v Postojni in Radovljici s 600 gld. Stalno nameščeni okrajni zdravniki imajo razven plače tudi pravico do dveh starostnih doklad po 50 gld., ki se uštejeta v plačo, in do pokojninskih in preskrbinskih užitkov. Prosilci morajo svoje prošnje dež. odboru kranjskemu predložiti do 30. novembra t. l. ter izkazati svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse v Cislitaniji, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje, znanje slovenskega ali kakkega drugega slovanskega in nemškega jezika.

— (Kamniška železnica.) Obratno ravnateljstvo c. kr. državnih železnic v Beljaku naznanja, da bode osebni vlak št. 2158 vozil iz Kamnika v Ljubljano v mesecu novembru samo ob nedeljah in ne več tudi ob praznikih in četrčkih, kakor je bilo razglašeno dne 28. septembra. Odhajal bode iz Kamnika kakor doslej ob 8. uri 55 minut zvečer in dobajal v Ljubljano (drž. kol.) ob 10. uri 10 min.

— (Blazna požigalka.) Kmetica Marija M. iz Postojnskega okraja hotela je v napadu blaznosti požgati svojo kočjo in se je pri tem hudo opekla na rokah in po obrazu. Prepeljali so jo v bolnico v Trst in oddali v opazovalno sobo.

— (Facta loquuntur.) Pod tem naslovom piše se nam iz Tolmina: „Ker se je glavni zastop

„Feniksov“ tako silno razkoračil nad Vašim pivskim dopisnikom in je celo skoval neko zahvalo knežaskih pogorelcev, zdi se mi potrebno konstatovati, da je ta zavarovalnica lanske leto pogorelcem Lubinjskim, ki so bili zavarovani pri njej, poslala cenjevat škodo še le tri tedne po požaru. Pogorelci ki so bili zavarovani pri „Slaviji“, imeli so takrat odškodnino že v rokah. Nikdo torej gotovo ne ravna napak, ako se glede zavarovanja ravna po načelu „svoji k svojim“, katero načelo bi nam v obče moralo biti bolj sveto, ko nam je.

— (Volitve v Istri.) Danes vrše se v raznih okrajih odločilne volitve. Prejeli smo iz prijateljske roke pismo, kateremu povzamemo, da bode huda borba, ker Italijani izdali so geslo: „osar tutto“ in kaj to pomenja ve, kdor le količkaj pozna razmere. Ker so zmagali z drzovitostjo svojo v Pomjanu (13) in Vršarji (7 volilnih mož), je večina odvisna po dosedanjih kalkulih od izida v Kanfanaru (ki je bil dozdej v italijanskih rokah) oziroma bode odločeval Milj. Se ve da bodo tudi, ako Slovani dobe Kanfanar, si Italijani skušali pomagati na stari način in bodo brisali Slovanom toliko volilnih mož, kolikor bode baš treba, da se pokaže večina italijanska. Od srca želimo, da zmagajo častno in slavno bratje naši v kršni Istri, da zmagaja pravica in poštenost. Naj pa bode izid kakoršen koli hoče, prednost nasprotne stranke uplivala je toliko na slovanski živelj v Istri, da smejo Slovani zmagonosno reči; Istra je naša! Konečno zmagati bode morala prej ali slej povsod večina in podreti na veke nasilstvo italijansko, ki bije zadnji obupni boj za nadvlado nad večino slovanskega prebivalstva. — V Oprtlju, ki je bil dozdej silna trdjava Italijanov, zmagala je naša narodna stranka z 47 glasovi večine. Voljenih je 5 naših mož. V Pomjanu bilo je voljenih 13 italijanskih volilnih mož s samo 4 glasovi večine (260 proti 256 naših). Italijani zbrisali so 50 naših volilcev in upisali 20 svojih. Zmagali so le z nemoralnimi sredstvi in skrajnim nasilstvom. Isto tako godilo se je v Vršarji, kjer je voljenih 7 italijanskih fiduciarjev. V Motovunu zmagali so naši sijajno, kakor v mnogih drugih krajih.

— (Tovarna za torpede na Reki) odpustila je precej veliko delavcev in namerava še bolj znižati število delavcev, ker ni dovolj naročil.

— („Amerikanskega Slovenca“) došla nam je 6. številka, ki je izšla v Chicagu dne 8. t. m.

Kranjsko društvo za varstvo lova v Ljubljani.

To društvo je doseglo že v kratkem času svojega obstanka simpatičen vsprejem od strani kranjskih prijateljev lova, in šteje mej 19 ustanoviteljev in 151 člani tudi že prijatelje lovu ki bivajo zunanj Kranjske.

Pri ustanovitvi društva poslala so se vabila k pristopu vsem veleposestnikom, vsem prijateljem lova, ki so bili vodstvu znani; vendar baje nekaterim niso došla v roke ta vabila.

Zato ponavlja vodstvo društva na tem mestu do vseh lastnikov, najemnikov in prijateljev lova vabilo, naj pristopijo temu društvu.

Ker dohajajo osebam, pri lovstvu službujočim, pogojno nemale koristi, ter znaša letni donesek za lovskega čuvaja samo po 50 kr. na leto, tedaj bi kazalo gospodom lovcem, da posnemajo vzgled nekaterih lovske lastnikov ter upišejo v društvo tudi svoje osebe.

Vodstvo društva je bilo naprošeno po lastniku graščine Tržiške, baronu Juliju Born-u, da na njegov račun naroči 26 glav visoke divjačine to je 22 samice in 4 jelene.

Gospodje Gilbert Fuchs in konzul Vetter sta v svojih loviščih že izpostavila te divjačine vsak po 4 glave. Da se ta plemenita divjačina v nas zopet udomači, bilo bi prav resno želeli, da bi vsi društveniki in prijatelji lovu sploh za nekaj let popolnoma prizanašali visoki divjačini, ki morda prihaja v njihova lovišča.

Ker so ti gospodje tako pripravljeni z velikimi žrtvami zopet udomačiti v svojih loviščih ter tako sploh tudi po vsej Kranjski plemenito vrsto divjačine ki je popolnoma iztrebljena, bi to početje gotovo zaslužilo, da ostali prijatelji kranjskega lova vsaj ne nasprotujejo tem poskusom.

Zato se vodstvo kranjskega društva za varstvo lova obrača do vseh onih, ki imajo pravi čut za

lov in za pravilnost njegovega izvrševanja s prošnjo, naj visoki divjačini prizanaša vsaj za tri leta.

Gospod baron Born je naročil iz Protivina 50 parov jerebic, ki se imajo prihodnjega meseca sušca izpustiti na njegovih loviščih. Drugih 60 - 70 pridobilo bode društvo ter jih oddajalo po lastni ceni tistim društvnikom, ki se oglasijo za to, da jih svoj čas prevzemo.

Društvo bode v tem listu naznanilo, kdaj da pridejo te jerebice, in potem jih vsak lahko prevzame takoj ali na spomlad, kakor bode želel.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kanfanar 26. oktobra. Narodna stranka pobedila ovdje sa 72 proti 64 glasov.

Kanfanar 26. oktobra. Sijajna zmaga po hudi borbi, volitev Laginje gotova.

Naprej!

Dunaj 25. oktobra. Vest „N. fr. Pr.“, da so že dokončane obravnave v Monakovem, se ni obistinila. Italija je neodločna tudi iz financijelnih vzrokov. Carinski deficit znaša za prvih devet mesecev 25 milijonov frankov.

Krakovo 25. oktobra. Ruska komisija zapisuje v mejnih okrajih zaloge žita in ovsa.

Rim 25. oktobra. Crispi govoril bode na mirovnem kongresu o pomirjivi politiki trojne zveze.

Berolin 25. oktobra. Vsi tiskarski zvezi pripadajoči tiskarji in stavci časniških in drugih tiskarn odpovedali so delo.

Dunaj 26. oktobra. Jutranji buletin o zdravju nadvojvodinje Margarete: Po jako nemirni noči proti jutri ponehali hudi deliriji. Nezvest traja, trip slaboten in hiter, temperatura groznice nespremenjena. Cesar dosel osobno zjutraj pouprašat v palačo nadvojvodinje.

Madrid 25. oktobra. Povodnji v pokrajinah Granada in Almeria še neso ponehale. Mnogo vasij je popolnoma uničenih.

Razne vesti.

* (Najseverneje evropsko mesto Hammerfest) na Norveškem uvedlo je električno razsvetljavo in sicer ne samo po javnih prostorih in mestnih ulicah, nego tudi po posamičnih hišah.

* (Trihine) konstatovali so v američanskem špehu, ki je prišel v Dortmund.

* (Oba morilca,) ki sta nedavno umorila na Varšavski železnici nečega veleposestnika in ga potem oropala, zasačili so v Czenstohovi, ko sta baš hotela pobegeti s ponarejenim potnim listom na Nemško. Našli so pri njih vse dragocenosti umorjenega in listnico z 10.000 rublji.

* (Zlato — srebro.) Berthelot v Parizu predložil je akademiji uzorec kemičnega čistega srebra, ki ima trajno zlato barvo, katero je pridobilo po nekem kemičnem procesu. Ta proces pa je moral biti že znan starim albinistom, ki so mislili, da so s tem spremenili srebro v zlato.

* (Nezgoda na železnici.) Kako nevarno je skakati iz vagonov, predno se ni vlak ustavil popolaoma, temu je žalosten dokaz nesreča, ki se je pripetila te dni v Badenu. Neka ženska prišla je skočivši z vagona tako nesrečno pod kolesa, da ji je odtrgalo obe nogi in je umrla malo minut pozneje. Nesrečnica bila je 38letna hčer nečega hišnega posestnika v Gumpoldskirchenu.

* (Požar na parobrodu.) Blizu Rybinska na Volgi nastal je požar na nekem parobrodu, ki je vozil potnike. Sedem ljudi je baje poginulo pri tem požaru.

* (Atentat na železnišk vlak.) Neznani zločinci položili so železne droge na tir, da bi spravili brovlak, ki vozi z Eastbourn v London, s tira. Vender se ni dogodila nobena nesreča. Ta dogodek je že tretji v kratkem času, ki se je zgodil na Great-Westeru železnici.

Narodno-gospodarske stvari.

Slovenske posojilnice.

Po „Letopisu slovenskih posojilnic“, sestavi J. Lapajne izdala „Zveza slovenskih posojilnic“.

(Dalje.)

Deleži so jako imeniten faktor vsake posojilnice, oni so jedro obrtne glavnice. Od velikosti skupne svote deležev zavisi trdno in trajno razcvitanje posojilnice. Deleži so namreč več ali manj stalno uloženi novci, katere je mogoče navadno le jednokrat vzeti iz zadrage, in to le tedaj, ako je človek pravočasno in pismeno svoj izstop naznanil in ako je vse svoje dolgove in zaveze pri zadrugi poravnal.

Kakor raste posojilnice sploh, tako se vidi lep napredek tudi pri deležih.

Od leta 1885 so deleži vseh slovenskih posojilnic do leta 1889 narastli za 157.438 gld. in od l. 1889 pa do lanskega leta zopet za 9263 gld.

Najmočnejša je gledé deležev posojilnica pri sv. Jakobu v Rožni dolini, ki ima skoro toliko deležev, kakor hranilnih vlog. Za njo sledé posojilaice: ptujska, mariborska, celjska, ljubljanska itd.

Veliko posojilnic ima le eno vrsto deležnikov; precej je takih, ki imajo dvovrstne, nekaj celo takih, ki imajo celo troje deleže n. pr. v Celovcu (po 100 gld., 10 in 2 gld.), v Št. Jakobu (200, 100, 30), Mozirji (30, 10, 1 gld.). Družniki slovenskih posojilnic, ki ne jemljejo na posodo, zavežejo se precej trdo in so v nevarnosti, da utegnejo kaj žrtvovati. Kajti niso porok samo z vloženimi deleži, včasih (pri neomejeni zavezi) celo z vsem svojim imetjem. Radi tega je pravilno, da jim vloženim deležem kaj dobička nesó. Navadno je tudi v pravilih določeno, da deleži dajo tiste obresti, kakor hranilne vloge. Toda pri mnogih posojilnicah pravila o tem nobene določbe nimajo, in vsi združniki stavijo svoje zupanje v konecletni dobiček, od katerega pričakujejo svojo delnino (dividendo). Več posojilnic je toda, pri katerih imajo ljudje svoje deleže le iz domoljubja vlozene, pri katerih že več let niso dobili od svojih deležev niti rednih obresti niti delnine. Neka posojilnica, ki že več let posluša, ima še celo to trdo določbo v pravilih, da udje toliko časa ne bodo ničesar dobivali od svojih deležev, dokler ne doseže združni zaklad 10.000 gld. In kdaj bo še le to, ko ne broji zdaj niti 4000 gld.?

Nekatere posojilnice dajejo deležnikom obresti in vrh tega konec leta še večjo ali manjšo dividendo. Tako n. pr. dobé na Vrhniki deležniki poleg 4½% obresti še ravno toliko delnine, torej je ondotnim udom vložen denar dajal 9%, v Makolah 7%, po nekod 6% (v Krškem n. pr.: toda, tu do zdaj le tistim udom, kateri niso kredita potrebovali). Da so deleži dokaj stalno uloženi denar, prepričamo se iz letnih računov, kjer je vselej dokaj več deležev med dohodki nego med izdatki, dočim se pri mnogih posojilnicah vsota vzdignjenih hranilnih vlog približuje svoti vloženih hranilnih vlog. Posojilnice res dobro storé v lastnem interesu in v korist družnikom, ako deleže pridržujejo, kolikor le pravila dovoljujejo. (Dalje prih.)

Listnica uredništva:

Gospodu Karolu Klunu, drž. poslancu na Dunaji: Vašega takimenovanega popravka ne vsprejememo.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepeča željstno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—132)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 24. oktobra.

Na Dunaji: 54, 78, 88, 39, 49.
V Gradci: 3, 37, 23, 50, 44.

Tuji:

25. oktobra.

Pri Matiči: Graf: Oser, Vatter, Pick z Dunaja. — Kovol iz Maribora. — Belsak, Dindelspiel, Cora iz Trsta. — Rom iz Kočevja. — Hilbensen iz Trbiča. — Kons-wetter iz Rateč. — Höglauer iz Celja. — Mayer z Vrhnike. — Pasquali iz Gradača.

Pri Slonu: FML. vitez pl. Kail, Soukup, Saun, Pekarek, Bruck, Riewel, Reiss z Dunaja. — Suchsland s Ptuj. — Lander iz Gorice. — Hudovernik iz Kranjske gore. — Scharf iz Prage. — Roblek iz Žalea. — Paa iz Idrije. — Verili iz Trsta. — Neuberger iz Brna. — Trautner iz Inomosta. — Schiessl iz Monakova.

Pri avstrijskem cesarji: Dragarin z Vrhnike. — Hausbrandt iz Trsta. —

Pri bavarskem dvoru: Fabec iz Zagreba. — Helvasen iz Trbiča.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. okt.	7. zjutraj	733-2 mm.	8-8° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. popol.	733-1 mm.	17-0° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	734-2 mm.	10-0° C	brezv.	jasno	
25. okt.	7. zjutraj	734-3 mm.	5-8° C	brezv.	megla	6-30 mm.
	2. popol.	732-2 mm.	18-6° C	brezv.	d. jas.	
	9. zvečer	732-1 mm.	14-0° C	sl. szh.	d. jas.	

Srednja temperatura 11-9° in 12-8°, za 2-3° in 3-4° nad normalno.

Dunajska borza

dne 26. oktobra t. l.

(Isvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danos
Papirna renta	gld. 91-50	gld. 91-45
Srebrna renta	91-25	91-30
Zlata renta	109-10	109-10
5% marona renta	101-90	101-45
Akcije narodne banke	1012 —	1003 —
Kreditne akcije	279-75	278-25
London	117-30	117-25
Srebro	—	—
Napol.	9-32	9-32
G. kr. cekini	5-58	5-57
Nemške marke	57-72½	57-62½
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	103	80
Ogerska papirna renta 5%	100	80
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4½% slati zast. listi	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	1
Akcije anglo-avstr. banke	120	148
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	—

Podpisanci javljamo tužno vest, da je naša iskreno ljubljena soproga in mati, oziroma sestra, gospa

Cecilija Bergant roj. Iglič

dne 24. oktobra 1891. leta, po kratki, mučni bolezni, po prejemu sv. zakramentov za umirajoče, v 41. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspala. Pogreb bode dan 25. oktobra ob polu 5. uri popoldne.

Svete maše zadušnice brale se bodo v farni cerkvi v Kamniku.

V Kamniku, dne 24. oktobra 1891.

Luka Bergant,
soproga.

Josipina, Fran. Pavlina, Makso in Cecilija Bergant,

otroci.
Jakob in Ivan Iglič,
brata.

(920)

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so nam ob boleznih in smrti preljubljenega našega sina, oziroma brata in nečaka, gospoda

Josipa Pajsar-ja

na katerikoli način izražali svoje sočutje ter se udeležili tako mnogobrojnega pogreba, vsem darovalcem obilih vencev, kakor tudi slav. „Dramatičnemu društvu“ v Ljubljani, posebno pa gospodom pevcom za ginjačo petje izrazujemo tem potom svojo najtoplejšo zahvalo.

Ljubljana, dne 26. oktobra 1891.

(921)

Žalujoci ostali.

Za kombinirani poštni in brzojavni urad na Dolenjskem išče se (919—1)

poštarica.

Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Učenca

z dežele, pridnega in čvrstega, veččega tudi nemščine, vsprejme v trgovino z mešanim blagom. — Kdo? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“.

Trakovi, čipke, tančice, volneni in svilnati baržuni, pliši, nakitnine, lepa peresa in

najlepše novosti vseh stvari

za modistke (878—3)

priporoča ceneno in v najbogatejši izbiri

ERNST STÖCKL v Ljubljani.

Veletrgovina z vinom v Pulji.

Podpisaneec prodaja iz svoje zaloge izvrstna črna istranska vina znamenitih kletarjev, zlasti vršerske, šmoljanske in sanvinčanske po nizkih cenah in v vsaki meri, a ne izpod 56 litrov. Konkurencije se ni bati! Blagovoljna naročila pošljejo naj se

Vekoslav Dejak

(889—4)

veletrgovec z vinom v Pulji.

Praktikant

za neko Graško pisarnico vsprejme se takoj z mesečno plačo 20 gld. Pogoji: Zahteva se, da je do-tičnik popolnoma več nemškega in slovenskega je-zika v besedi in pisavi, da piše gladko, da je brez dolgov, vojaščine oproščen, samec, neomadeževane preteklosti, zdrav in bistroumen. — Prošnje, pisane nemški in slovenski, s svedočbami v prepisu, poslati je pod „L. 1871“ poste restante v Gradec. (901-3)

Velika zbirka nagrobnih vencev

in

venčnih trakov

v vseh barvah in vsake širskosti od 30 kr. naprej.

Najnovejše:

(878—4)

žalni trakovi iz krêpa.

Napisi za venčne trake, lepi in trpežni, dobivajo se samo pri

ERNESTU STÖCKL-ju v Ljubljani.

Pri

Karolu Till-u

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.

Vse

(456—31)

šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbira

risalnih skladnikov, risal itd.

Razglas.

Posojilnica v Mariboru podeli za šolsko leto 1891/92. iz ustanove ranjcega gospoda Franca Rapoca

trem visokošolcem podpore v znesku 150 gld.

Pravico do teh podpor imajo dijaki slovenske narodnosti, posebno iz mariborskega in šoštanskega okraja. Prošnje za podporo, obložene s krstnimi listi, spričevali uboštva, spričevali o skušnjah in z indeksi uložé naj se pri posojilnici v Mariboru do 10. novembra t. l.

V prošnji naj se tudi omeni, uživa li prosilec že od drugod kako podporo in v katerem znesku.

V Mariboru, dne 24. oktobra 1892.

(906)

Ravnateljstvo.